

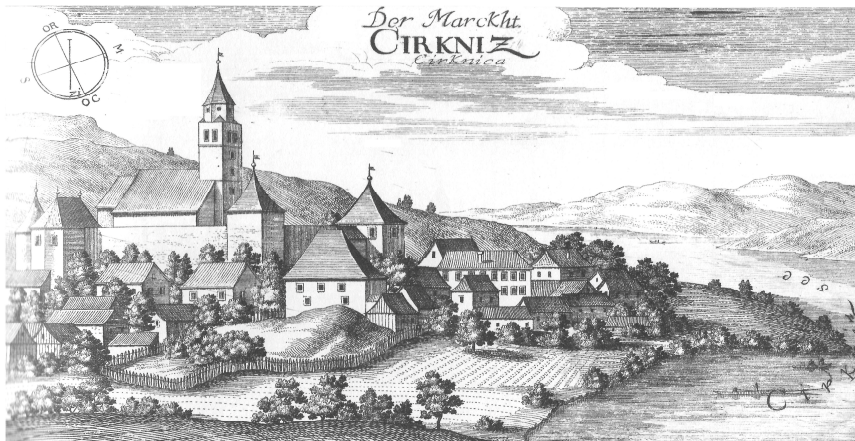

Zveza Ljudskih Tradicijskih Skupin Slovenije
Slovenian CIOFF® National Section

Bilten

Št. 1, letnik XVI.

januar 2017

Vsebina

<i>mag. Janja Ravnikar:</i>	Nagovor.....	3
<i>dr. Bruno Ravnikar:</i>	Novoletno razmišljanje	5
	Napoved prihajajočih dogodkov	9
<i>Anja Draksler:</i>	Gostovanje AFS Ozara v Švici	10
<i>Darja Vukčević:</i>	KUD Oton Župančič Vinica v Banja Luki.....	12

Bilten je brezplačno glasilo članov Zveze ljudskih tradicijskih skupin Slovenije in izhaja štirikrat letno.

Naslov: Zveza ljudskih tradicijskih skupin Slovenije
Glavni trg 7
p. p. 173
4000 Kranj
e-pošta: [cioff-slovenia\(at\)cioff.org](mailto:cioff-slovenia(at)cioff.org)
internet: www.zltss.si

Bilten ureja Uredniški odbor:

glavna urednica
član

mag. Janja Ravnikar
Božidar Fabjan

Prispevke pošiljajte na: [janja.ravnikar\(at\)gmail.com](mailto:janja.ravnikar(at)gmail.com)

Bilten se nahaja tudi na spletni strani ZLTSS: www.zltss.si.

Vsebina člankov izraža avtorjevo mnenje in ne mnenja uredniškega odbora.

Naslovnica: Cerknica. Valvasor: Slava Vojvodine Kranjske XI, 54 diff.

Nagovor

Minulega oktobra se je štiričlanska slovenska delegacija udeležila 46. CIOFF® svetovnega kongresa v Italiji, v kraju Fiuggi. Prisotni smo bili Gregor Jevšček kot nacionalni delegat, dr. Bruno Ravnikar kot častni član CIOFF®, Mateja Slovinc kot predstavnica Aktiva mladih in avtorica tega prispevka kot članica nacionalne delegacije. Poleg uradnega dela, kot so sektorski sestanki (naš je srednjeevropski sektor), skupščina, kulturna konferenca, je v ozadju preko različnih oblik druženja ves čas kongresa potekal tudi neuradni del v obliki lobiranja, da bi naši člani dobili čimveč vabil na tuje festivale, pri čemer smo se osredotočili predvsem na evropske, bližnje države. To se je nadaljevalo tudi po prihodu domov, ko smo se mnogim udeležencem kongresa zahvalili za druženje in jih spomnili na njihove obljube, da bodo poskušali dobiti vabila za naše skupine. V tem smo bili kar uspešni, saj je do sedaj prispelo že kar nekaj vabil, ki so vam bila poslana v obliki *Obvestil*, pričakujemo pa jih še nekaj. Nekaj izmed njih jih, kot je to vedno, ni odgovorilo. Veseli smo bili, ko smo v času kongresa od direktorja festivala izvedeli, da je ob prvem gostovanju slovenske skupine na švicarskem festivalu v Fribourgu naša AFS Ozara iz Kranja bila zelo dobro sprejeta, pri čemer je bilo poudarjeno, da so bili zelo dobri in neumorni tudi v neuradnem druženju. Povedati je treba, da je ta neuradni del zelo pomemben, da zna skupina vzpostaviti pristen stik z gostitelji, domačini in drugimi udeleženci festivala tudi preko kvalitetne glasbe, petja in kulinarike, saj na tak način take skupine nadalje odpirajo vrata vabilom za slovenske skupine. Zato se jim lahko zahvalimo. V tej številki Biltena lahko preberete njihovo poročilo s festivala, predsednik Ozare pa vam sporoča, da če boste kdaj imeli priliko gostovati v Fribourgu, da kljub temu, da so prenočišča urejena v zaklonišču, to prav nič ne moti in je zelo dobro urejeno.

Kar nam ni všeč, je, da nekateri CIOFF® festivali v tujini ne pridobivajo skupin za gostovanje pri njih preko nacionalnih sekcij, ampak si izberejo skupino po drugih kanalih. To marsikdaj odpira vprašanje smiselnosti obstoja nacionalnih sekcij CIOFF®. Zanimivo je, da smo na tak primer naleteli tudi pri festivalu, katerega organizatorji imajo pomembne funkcije in polno sodelujejo pri

delovanju svetovnega CIOFF®, a so nam v Italiji na vprašanje, če bi lahko spet po dolgem času na svoj festival povabili našo skupino, odgovorili, da so se sami domenili z eno od naših skupin za gostovanje v letu 2017. V pogovoru z nekaterimi predstavniki drugih nacionalnih sekcij pa smo izvedeli, da ko so se entuziastično vključili v delo, so ugotovili, da se veliko dela mimo pravil CIOFF®. Domenili smo se, da bomo nekatere nacionalne sekcije skupaj delale na tem, da se bo to morebiti spremenilo. Pohvalimo se tako lahko že z nekim uspehom, da smo dobili vabilo za festival v Bitoli, čeprav smo bili glede tega ob odhodu domov skeptični, od neke druge nacionalne sekcije pa kljub vsem obljubam in pogovorom še nismo dobili pravega odziva. Ker brez dela ni rezultata, bomo še vztrajali.

Že nekajkrat nam je turški CIOFF® dal vabilo za otroško skupino, pa se žal naši podmladki še niso ojunčili in prijavili. Nekaj vloge verjetno igra tu tudi oddaljenost in lokacija Istanbula, v katerem je zadnje čase malo bolj burno.

Novembra smo na Javni sklad za kulturne dejavnosti RS oddali poročilo, ki se veže na njihov javni razpis za sofinanciranje v letu 2016, in tako pričakujemo njihov finančni prispevek k našemu delovanju.

V tem času smo tudi v fazi zamenjave člana uredniškega odbora. Prejšnji član Janez Florjanc je sporočil, da bi se temu delu rad odpovedal. Odstopil je tudi iz Strokovnega sveta ZLTSS, kjer je zastopal ljubljansko regijo, in na njegovo mesto je bil potrjen Mirko Ramovš, ki ga vsi dobro poznate in menimo, da se bo s tem delo Strokovnega sveta še izboljšalo. Lotili smo se tudi priprave novega Statuta, kot vam je predsednik ZLTSS na zadnji letni skupščini tudi obljubil.

Naj vam bo srečno leto 2017 z našo skupno željo upravnega odbora in strokovnega sveta ZLTSS, da bi čimveč naših članov bilo sprejetih na dobre festivale v tujini in da bi naši festivali v goste dobili kvalitetne folklorne skupine.

mag. Janja Ravnikar, podpredsednica ZLTSS

Novoletno razmišljanje

Ob vstopu v novo leto 2017 želim vsem članom Zveze ljudskih tradicijskih skupin blaginjo, zdravje in mnogo mednarodnih uspehov. Slednje pa odpira tudi vprašanje, kako naj bodo naše članice čim bolj uspešne za predstavitev na mednarodnem odru. Odpira se niz vprašanj, na katera v preteklosti nismo vedno odgovarjali najbolj zadovoljivo. Najprej je treba omeniti vlogo mednarodnih CIOFF® festivalov, kajti z njimi je povezan tudi obstoj naše organizacije. Ni odveč ponovno omeniti, da je bila leta 1970 v Confolensu na pobudo Henri Coursage-ja osnovana mednarodna folklorna organizacija CIOFF (danes CIOFF®!), ki naj bi povezovala vse pomembnejše mednarodne evropske folklorne festivale in kamor je bila takrat povabljen tudi takratna Jugoslavija s podpisanim zastopnikom. Kar nekaj let je ta organizacija pogosto posredovala vabila za udeležbe na pomembnejših mednarodnih folklornih festivalih – tudi za skupine iz takratne Jugoslavije. K temu so pripomogli tudi nekdanji zastopniki bivših jugoslovanskih republik Georgi Georgiev iz Makedonije, Dobrivoj Putnik iz Srbije, dr. Vladimir Šoć iz Črne gore, Vinko Babić iz BiH in dr. Stjepan Sremac s Hrvaške. Žal nekaterim pokojnim nisem nikdar več uspel izraziti svoje hvaležnosti za takratno sodelovanje.

Slovenski folklorni festivali so se po naši osamosvojitvi bolj ali manj uspešno vključili v to mednarodno mrežo. Omeniti je treba predvsem mariborski Folkart, ki je odigral pomembno vlogo tudi kot predhodnik multimedijskega festivala Lent in je pod pokroviteljstvom slovenske nacionalne sekcije UNESCO že praznoval svoj srebrni jubilej. V vmesnem času je preko naše organizacije gostil nekaj zelo kakovostnih folklornih skupin, pridobil pa si je tudi oznako priznanega mednarodnega folklornega festivala. To oznako podeljuje CIOFF® tistim festivalom, ki trajajo vsaj 5 dni in sodeluje na njih najmanj 5 tujih skupin. Mimo tega mora organizator gostujoči skupini povrniti potne stroške za prevoz znotraj države gostiteljice in izplačati dnevnice za vsakega aktivnega člana gostujoče skupine. Zadnji zahtevek je bil sicer pogojen bolj zgodovinsko in ga vsi festivali danes ne spoštujejo. Izhaja iz časa delitve Evrope na zahodni in vzhodni blok. Takrat gostujoče skupine iz vzhodnega, socialističnega sektorja niso mogle v zahodni Evropi menjavati svoje valute in so mnogokrat ostale brez prebite pare. Zato je CIOFF® predpisal plačilo dnevnic v lokalni valuti.

Preostali slovenski folklorni festivali so se manj uspešno vključevali v mednarodno mrežo. Folklorni festival MIFF v Piranu je izgubil svoje mesto v mednarodnem koledarju CIOFF®, ker je zahteval od sodelujočih skupin finančno kotizacijo. SloFolk je pogojeval udeležbo tujih skupin z obvezno izmenjavo s svojimi štirimi skupinami, kar pa mu je nekajkrat neprijetno spodletelo. Festival Od Celja do Žalca se že nekaj let trudi, da bi izpolnil zahtevo CIOFF® po petih skupinah, a jim je prav tako nesrečno spodletelo predvsem zaradi želje po eksotičnih skupinah iz Afrike, ki se redno prijavljajo, a potem brez opravičila izostanejo in ne pridejo na festival. Festival v Kozjem sicer uživa ustrezno mednarodno zanimanje, a ga utesnjuje datum prireditve. V koledarju CIOFF® za leto 2017 je navedenih 9 naših festivalov – od tega 3 otroški.

Omeniti moramo še festival Jurjevanje v Beli krajini, ki pridobiva mednarodne skupine in si jih tudi deli z mariborskim Folkartom. Naj bo izdano, da se v zvezi s tem časovno povezuje tudi s festivali na bližnjem Hrvaškem ter v Bosni in Hercegovini. To odpira pomembno vprašanje o nujni časovni povezanosti slovenskih folklornih festivalov. V kolikor pogledamo mednarodni CIOFF® koledar vidimo, da so v nekaterih državah festivali časovno povezani v tako imenovane krožke, kjer ena gostujoča skupina lahko sodeluje na več zaporednih festivalih. To zniža potne stroške tako organizatorjem kot tudi skupinam, istočasno pa omogoča udeležbo zaželenim eksotičnim skupinam iz bolj oddaljenih dežel, ki zgolj za nekaj dni niso pripravljene sodelovati samo na enem festivalu. V tem pogledu še nismo našli skupnega jezika, saj enodnevno gostovanje skupin iz Maribora v Trzinu in podobno gostovanje skupin s festivala Od Celja do Žalca v Kamniku bistveno ne pripomoreta k temu, pač pa silita naše festivale, da se povezujejo s festivali v sosednjih deželah. Avstrija v tem pogledu ne nudi ničesar, ker nima organiziranih festivalov. Dobro povezane festivale ima Italija, ki pa časovno ne sovpadajo z našimi festivali, a tudi zanimanje za sodelovanje z nami je pri njih minimalno. Pravega zanimanja za sodelovanje tudi ni na Madžarskem, kjer se njihovi festivali odvijajo pretežno v turistično zanimivem mesecu avgustu, ko je pri nas popolno mrtvilo. Ali so se naše turistične organizacije že kdaj zamislile nad tem dejstvom? Zato nam preostaneta le še sosednja Hrvaška in bližnja Bosna in Hercegovina. Dosegljivi

podatki nam povedo, da je bilo v tej smeri kar nekaj ugodnih povezav. A vprašujemo se lahko, kako dolgo bo to še trajalo?

Dolžnost vseh mednarodnih festivalov je poslati Festivalski komisiji CIOFF® preko nacionalne sekcije poročilo o kakovosti in disciplini sodelujočih skupin. To naj bi v prvi vrsti olajšalo izbiro skupin drugim mednarodnim festivalom, zato se pričakuje v teh poročilih predvsem resnično strokovno oceno umetniške vrednosti gostujočih skupin. Ne moremo se pritožiti nad pošiljanjem poročil naših festivalov, čeprav včasih šele po urgenci. Močno pa moti strokovna ocena umetniške vrednosti, to je kakovosti skupin. V moji dolgoletni praksi sem prisostvoval na mnogih festivalih, domačih in tujih, včasih tudi kot član žirije, a še nikdar nisem doživel, da bi lahko na enem festivalu ocenil vse gostujoče skupine z maksimalno oceno 5 (odlično!). To so si privoščili nekateri direktorji naših festivalov. Statistični podatki povedo, da je v zadnjih štirih letih kar 6 naših festivalov ocenilo kakovost vseh sodelujočih tujih skupin z oceno 5. Nekateri kar 4 leta zapored, drugi trikrat ali dvakrat. To ne postavlja pod vprašaj samo strokovnosti vodstva nekaterih festivalov, ampak tudi kredibilnost poročil, katera pošiljamo (v njihovem imenu!) Festivalski komisiji CIOFF®. Take ocene so posledično vsako leto objavljene na mednarodnem spletu. To ne prispeva k našemu ugledu in bi se o tem morali zamisliti in ukrepati. Sicer ta pojav ni omejen le na našo nacionalno sekcijo, ampak ga srečujemo tudi drugod. Zato niso brezpredmetni članki, ki včasih odpirajo vprašanje smiselnosti CIOFF® poročil na sploh.

ZLTSS ima danes 79 članov, folklornih skupin, ki so v zadnjem letu tudi v redu plačevale predpisano članarino, medtem ko so plačevali letno članarino le 4 festivali! S tem plačilom si festivali pridobijo pravico do svoje objave v mednarodnem koledarju CIOFF®! Zato se moramo vprašati zakaj v omenjenem koledarju navajamo 9 naših festivalov, ki koristijo ugodnosti mednarodne predstavitve, plačujejo pa to ugodnost le 4 festivali? Na drugi strani članice, folklorne skupine, upajo, da bodo vsaj enkrat izbrane za sodelovanje na mednarodnem festivalu v tujini, čeprav je težko zagotoviti vsem skupinam gostovanja v tujini. V zadnjih desetih letih smo preko naših Obvestil objavili 279 vabil za gostovanja v tujini. Številka je mogoče presenetljiva, a treba je vedeti, da je bilo med njimi tudi

mnogo vabil za oddošne kraje južne in srednje Amerike ter Azije, kamor finančne zmožnosti naših skupin vedno ne sežejo. Kljub temu je bilo realiziranih 211 vabil, kar pomeni 75%! Drugi podatek pa pove, da je v tem času koristilo gostovanja v tujini 54 skupin ali 68%, kar je sicer nekaj manj, a kljub temu še sprejemljivo. V tem času je 18 skupin gostovalo v tujini enkrat, druge večkrat, dve skupini celo 14-krat.

Na tem mestu ne smemo pozabiti na kakovost naših skupin, ki so nas zastopale v tujini. To vprašanje ni preprosto, čeprav smo se dogovorili, da bo skupine izbral Strokovni svet ZLTSS, ki je sestavljen iz zastopnikov posameznih regij. Iz dosegljivih podatkov vemo, da so včasih zastopale našo državo tudi skupine, ki niso bile kos svoji nalogi. Odgovornosti za to ne smemo vedno pripisati mnenju Strokovnega sveta, kajti nekajkrat smo doživeli, da se je sicer priznana skupina pojavila na mednarodnem odru s popolnoma nepričakovano slabo zasedbo. Na moje zadevno vprašanje mi je bilo odgovorjeno, da mora skupina omogočiti udeležbo na mednarodnih festivalih tudi svojim začetnikom oziroma slabšim plesalcem! To "politiko" moram odločno grajati, kajti s tako predstavitvijo se ne meče slabe luči zgolj na našo organizacijo, ampak istočasno onemogoča drugim našim kakovostnim skupinam sodelovanje na mednarodnih festivalih. Nekajkrat so se skupine prijavile na festival tudi mimo ZLTSS. Naša organizacija sicer nobeni skupini ne prepoveduje iskanja udeležbe na mednarodnih festivalih, a o tem nas je treba pravočasno obvestiti in dostaviti kopije ustreznih dopisov. Ne nazadnje tudi obvezno poročilo po povratku s festivala. Mnogo teh vprašanj je bilo odprtih na srečanju festivalskih direktorjev leta 2015 v Bogoti, kjer sta sodelovala tudi dva naša zastopnika, zato upravičeno lahko upamo na ustrezno implementacijo.

Moja kritična razmišljanja so bila doslej usmerjena bolj našim festivalom in skupinam, saj pravi znan rek, da je treba najprej pometati pred svojim pragom. To pa ne pomeni, da je v poslovanju mednarodne organizacije CIOFF® vse v najlepšem redu. Ne! Moti nas predvsem to, da nekateri festivali na svoja vabila enostavno "pozabijo" in naših regularnih prijav ne sprejmejo. Zanimiv primer predstavlja avstrijski "Villacher Kirchtag", kamor so se prijavile leta

2014 na njihov razpis tri skupine, a je avstrijski zastopnik isto leto na sektorskem sestanku (CES) v Kranju pojasnil sklep organizatorja, da slovenskih skupin tokrat ne bodo sprejel, čeprav vemo, da na tej prireditvi sodeluje vedno na desetine skupin iz sosednjih dežel. Naj bo to v razmislek o večkrat zaželenem in zagotovljenem sodelovanju med našima sosednjima deželama in kulturama. Isto leto je festival v Bruck an der Mur odpovedal udeležbo naši pravilno prijavljeni skupini. Podoben dogodek predstavlja tudi vabilo na festival v Cetinju, kamor se je naša skupina regularno prijavila, a je organizator ni sprejel. Žal brez strokovne obrazložitve! Na severnonemški festival v Mecklenburgu se je prijavila naša skupina in posredovala vse zahtevano gradivo. Dolgo brez odgovora. Na naše nekajkratno vprašanje smo končno le prejeli odgovor, da festivalski svet naše skupine ni sprejel – brez strokovne obrazložitve. Takih primerov ni malo. Mednarodni CIOFF® festival Baltica je poslal vabilo za skupino 16 oseb s prijavnim rokom 1 teden, kar sploh ni skladno z uzancami CIOFF®, da je treba poslati vabilo vsaj 6 do 8 mesecev pred samim festivalom.

Moj zapis je sicer namenjen bolj željam za boljše in ugodnejše prihodnje leto, a kako naj izboljšamo naše delovanje, če ne bomo analizirali in popravili dosedanjih napak? Navedene pripombe naj bodo v pomoč našim organom pri njihovem delu in vsem tistim, ki nas zastopajo v mednarodni organizaciji CIOFF® in njenih komisijah. Zamislimo se in poskusimo dvigniti kakovost našega dela na višjo raven. S to željo kličem vsem našim članom srečno in uspešno novo leto 2017!

dr. Bruno Ravnikar, predsednik strokovnega sveta

Napoved prihajajočih dogodkov

Kulturno društvo "Folklor Cerklje" v soboto, 22. aprila 2017 prireja jubilejni 10. večer folklorne. Poleg domače skupine bodo nastopali še gostje iz Kaštelov pri Splitu, veterani folklornega društva Kres ter Rožanski fantiči.

Gostovanje AFS Ozara v Švici

V soboto, 13. avgusta 2016, smo se Ozarčani v večernih urah odpravili na nočno vožnjo v Švico. Organizatorji festivala so namreč želeli, da s petjem sodelujemo pri nedeljski maši pred praznikom Marijinega vnebovzeta, zato smo zadnji teden – poleg plesnih vaj in vaj za naš običajni ljudski repertoar – prepevali tudi Marijine pesmi. Rezultat teh vaj je bil, da smo že takoj navdušili z ubranim petjem pri maši, ki je potekala v različnih jezikih: domači francoščini, italijanščini in španščini, za nekaj besed in tri pesmi pa je našla svoj prostor tudi slovenščina. Pravo dobrodošlico smo začutili popoldan, ko so nas sprejele in pogostile različne družine iz bližnje in malo manj bližnje okolice mesta Fribourg, večja skupina pa je obedovala v restavraciji blizu jame, kjer so imele pozneje v tednu priložnost nastopiti naše mlade pevke, z njimi pa še godci in pevci v generacijsko bolj mešani zasedbi.

Sam festival Rencontres de Folklore Internationales Fribourg je potekal od 16. do 21. avgusta, in sicer letos na temo salse in ostalih latinskoameriških plesov. Zato so tudi udeleženci prihajali iz tamkajšnjih držav – Paragvaja, Kolumbije, Brazilije in Argentine (med njimi ni šlo strogo gledano le za ljudske ples, saj smo poleg teh videli tudi vložke sodobnega plesa in atraktivnih »šov« plesov) – poleg njih pa smo za pestrost poskrbele še skupine iz Tahitija, kirgizijska skupina iz Jordanije, Italije, natančneje Sicilije, Češke in Slovenije. Latinskoameriške skupine so bile močno udeležene v spremljevalni program festivala, izvajali so različne delavnice tanga, bachate, salse ... S temi plesi smo se spoznali že prvi večer v klubu v mestu, sicer pa so zabave za izključno udeležence festivala potekale v bližini urejenega zaklonišča, v katerem smo bili nastanjeni. Kot je v navadi, sta vsak večer za animacijo poskrbeli dve skupini, prvi smo bili na vrsti mi s Siciljanci. Skromno priznavamo, da je večer zares dobro uspel, predstavili smo namreč tudi svojo kulinariko: suho mesnino in žganje, Siciljanci pa so se nam pridružili s svojim rdečim vinom. Ni manjkalo zabavnih iger in učenja naših in njihovih ljudskih plesov in pesmi. Ostale skupine, z izjemo domačih Švicarjev in Čehov, so nas zabavale bolj kot ne samo s plesanjem svojih plesov, če nam je uspelo, smo jim pa sledili.

Nastanjeni smo bili, kot že rečeno, v zaklonišču, ki pa je bilo zgledno urejeno. Razvajeni, kot smo, smo se pritoževali nad maslom in marmelado za zajtrk, a so odlična kosila in večerje v hotelu to odtehtali, saj smo lahko izbirali med pestro ponudbo jedi in pijače, tako da konec koncev nismo ničesar pogrešali. Festival je bil v celoti dobro organiziran, včasih so nas malce pustili čakati, nastopov je bilo ravno prav, nekaj teh na prav prikupnih lokacijah. Odpeljali so nas na izlet v Gruyère, od koder izvirajo znameniti švicarski siri, in ogled tovarne so nam omogočili naši trije predani vodiči, s katerimi smo se zelo dobro razumeli in odlično zabavali, vse smo tudi malo »preimenovali«, saj je francoska izgovorjava marsikomu delala težave. Ta dan smo pot nadaljevali v prijetno mesto, kjer smo preživeli dan pred večernim nastopom v značilni švicarski vasi ob mogočnem slapu, v kateri so eno od dveh cerkva preuredili v koncertno dvorano. Tam smo končno zažareli v svoji pravi luči in gledalcem pričarali čudovit večer.

Med izleti moramo omeniti še kratek ogled Berna, kjer sta se fotoaparatom nastavljala živahna medveda, zelo dobro vzdušje pa je bilo na barvitem dnevu iger ob jezeru, na katerem smo bili člani folklornih skupin pomešani med seboj in smo se pomerili v zabavnih disciplinah: jezdenju napihljivega rodeo bika, prepoznavanju svetovne tradicionalne glasbe, spominu, balinanju, orientaciji po sliki, podajanju žogice z brado ...

Čeprav nismo bili najbolj atraktivna izmed skupin, smo se občinstvu hitro prikupili s svojim žarom, pa naj je šlo za petje, igranje inštrumentov ali ples. Pokazali smo se v treh različnih kostumskih podobah – gorenjski s sredine devetnajstega stoletja, v mlajših prekmurskih delovnih kostumih ter v elegantnejših meščanskih kostumih iz druge polovice devetnajstega stoletja. Tako smo predstavili gorenjske, prekmurske, koroške in štajerske plese, v pesmi in glasbi na koncertu pevskih zasedb pa smo naštetim pokrajinam dodali še bolj nenavadni Belo krajino in Rezijo, ki sta med poslušalci poželi veliko navdušenje. Z domačini smo spletli tople vezi, spoznali pa smo tudi mnogo zanimivih plesalcev z različnih koncev sveta, zato nam bo turneja ostala v spominu prav po njih, po lepi alpski naravi, prikupnih mestih in vaseh ter po veselem prešernem vzdušju, ki je vladalo med združenima vodilno in mladinsko skupino ter godci.

Anja Draksler

KUD Oton Župančič Vinica v Banja Luki

Lani poleti od 1. do 4. julija smo se člani KUD Oton Župančič Vinica mudili v Banja Luki v prestolnici entitete Republike Srbske, in sicer na 12. festivalu Ethno Kozara, ki je potekal v organizaciji CIOFF®. V petek in soboto smo nastopali v majhni vasi Piskavica v bližini Banja Luke, v ponedeljek pa na trdnjavi Kastel v središču mesta. Poleg nastopov in priprav smo bili deležni ogleda Banja Luke in predstavitve njenih znamenitosti, nastanjeni pa smo bili v mestu v hostlu Fortuna.

Letošnja tema festivala so bili običaji ob poroki. V tekmovanju za najlepši poročni par, kjer je prisostvovala strokovna komisija, smo bili nagrajeni z drugim mestom. Naš par je bil oblečen v poročne kostume iz Poljanske doline. V sklopu festivala je potekalo tudi tradicionalno tekmovanje v metanju kamna, ki so ga domačini poimenovali »Bacanje kamena s ramena« in kjer je naš član osvojil tretje mesto. V času festivala sta med drugim potekala strokovna seminarja »Tradicionalne pjesme i igre sa područja Kozare« in »Lijevče polja i Banata«, ki ju je pripravilo domače Kulturno umetniško društvo Piskavica.

Ker ne bi bilo zanimivo, če nekaj ne bi šlo po načrtu, je eden od tamburašev moral nepričakovano prej domov. Tukaj so se pozitivno izkazala prijateljstva, ki so se stkala skozi vrsto let naših nastopov in sodelovanj s skupinami po Balkanu. Na pomoč sta nam priskočila dva tamburaša iz Gradskega orkestra Banja Luka, s katerim smo se srečevali na raznih festivalih in se tako tudi dodobra spoznali. Tako smo našo zagato hitro rešili in uspešno nastopili tudi zadnji večer na trdnjavi Kastel.

Darja Vukčević

